

Brett R. Titley: SCÉNÁŘ TŘETÍ SVĚTOVÉ VÁLKY. Ukrajina, Rumunsko, Moldavsko ... vs. Podněstří

- CZ24 News | 17. května 2022

MOLDAVSKO/UKRAJINA/RUMUNSKO: Malý a mírumilovný **moldavský** stát bude brzy zatažen do války mezi Ukrajinou a Ruskem. Ve hře jsou historické a současné geopolitické důvody, které se uplatňují proti rozšiřující se východní frontě Ruska, jež se posouvá na západ. Nicméně právě oblast jižní Ukrajiny od **Oděsy** po moldavské **Podněstří** může vyvolat eskalaci směrem ke světové válce.

Ukrajinská armáda (AFU), která v současné době bojuje proti spojeným vojskům ruských ozbrojených sil (RAF), armádám Doněcké a Luhanské lidové republiky (DLR a LLR) a donbaské domobraně, je na severovýchodě prozatím poměrně zaneprázdněna. Avšak vzhledem k tomu, že **Mariupol** je nyní pevně pod ruskou kontrolou a následná jižní fronta u **Mykolajivu** a **Chersonu** je jistě ve hře, oči této války se brzy přesunou na jih o pouhých sto kilometrů směrem k **Moldavsku**.

Rusko a Ukrajina/NATO nemají v této rozvíjející se strategické tragédii jinou možnost než mír.

Ale v této válce je více než tito tři zjevní hráči. Důležitý je také další triumvirát **Moldavska**, jeho sporný region **Podněstří** a také **Rumunsko**, které se v tomto regionálním kotli brzy spojí.

Když jedete náhodně na sever od hlavního města **Moldavska**, **Kišiněva**, po úzkých zemědělských cestách, je konečně jaro. Toulavá pole jsou právě obdělána a osázená a velmi pozvolna a plynule se svažují k **Podněstří**. Jedná se o dlouhý tenký pás země, který kopíruje řeku **Dněstr** a podél ukrajinských hranic se rozbíhá do mělkého a kilometry širokého říčního údolí, které ústí až do obrovského 40 km dlouhého zálivu, který má svůj vstup u železničního mostu Zatoka na pobřeží Černého moře. Tento podněsterský region je zvláštní tím, že si na něj Moldavsko činí nárok, ale 400 000 tamních obyvatel se kulturně a etnicky hlásí spíše k Rusku a v roce 1992 vedli proti Moldavsku válku, aby dokázali svůj postoj.

Rusko v tomto regionu provádělo vojenská cvičení ještě 2. února letošního roku. Předstírá, že ruská přítomnost je nezbytná k ochraně jejich občanů v oblasti a k udržení míru mezi Moldavany a Podněstřím. Od tohoto týdne toto předstírání skončilo.

Podněstří a rumunská souvislost.

Pro pochopení nové šíře této války je důležité projít si historii územních nároků a záborů týkajících se malého Moldavska a jeho okolí. **Moldavsko** je území, které si historicky nárokovalo **Rumunsko**, dokud nezačala ruská imperiální a sovětská kontrola od roku 1812 do roku 1991. Podněstří znamená „za **Dněstrem**“, což je přirozená říční hranice oddělující **Moldavsko** a část severovýchodního **Rumunska** od **Ukrajiny**.

Podněstří zůstalo pod sovětskou kontrolou v období mezi oběma světovými válkami. Těsně před **Gorbačovovým** rozdělením **Sovětského svazu** se **Podněstří** jako region pokusilo **oddělit od Moldavska** kvůli rumunským nacionalistům, kteří se náhle dostali k moci v hlavním městě **Kišiněvě**. To oprávněně znepokojilo mnoho slovanských obyvatel regionu, kteří se obávali o svá trvalá práva, identitu a bezpečnost. Nevraživost moldavského jihu vůči ruskému etniku na severu je zde podobná

jako v současnosti mezi východní a západní polovinou Ukrajiny. Krátká válka z roku 1992, která z toho vzešla, nebyla nikdy oficiálně ukončena. Namísto toho vyústilo Ruskem inspirované příměří spojené se [zavedením 500 ruských mírových sil](#).

Termín „**Podněstří**“ poprvé použila v roce **1989 Leonida Lari** jako součást volebního hesla politické strany [Lidová fronta Moldavska](#). Původ Podněstří však lze vysledovat dále až k [Moldavské autonomní sovětské socialistické republice](#), která vznikla v roce **1924** jako součást **Ukrajinské SSR**. Během druhé světové války však Sovětský svaz zabral část Moldavské ASSR a také kus [Besarábie](#) patřící Rumunskému království. Od roku **1940** se toto spojení začalo nazývat [Moldavská sovětská socialistická republika](#).

Rumunsko spokojeno nebylo.

V roce **1941** poté, co [vojska Osy](#), mezi nimiž bylo i **Rumunsko**, napadla Sovětský svaz a německá armáda zde porazila sovětská vojska, Rumunsko jej obsadilo. **Rumunsko** náhle ovládlo celou oblast mezi řekami Dněstr a [Jižní Bug](#), včetně pobřežního města **Oděsa**, které bylo prohlášeno za hlavní město. Tato rozšířená verze Podněstří se stala domovem téměř **200 000 rumunsky** mluvících obyvatel, protože rumunská správa Podněstří se snažila stabilizovat situaci v oblasti v rámci [procesu rumunizace](#).

Během rumunské okupace v letech 1941-44 bylo do **Podněstří** deportováno odhadem **150 000 až 250 000 ukrajinských a rumunských Židů**. Většina z nich byla údajně [popravena](#) nebo zemřela z jiných příčin v ghettech a koncentračních táborech tohoto rumunského národního státu.

S koncem druhé světové války do oblasti v roce **1944** znovu vstoupila [Rudá armáda](#). Sovětské úřady popravily, vyhnaly nebo uvěznily stovky rumunských obyvatel Moldavské SSR za jejich zločiny proti etnickým Rusům nebo za jejich kolaboraci s rumunskými okupanty.

Jako předstupeň formálního vzniku **Podněstří** bylo slovanským obyvatelstvem Moldavska založeno hnutí **Jedinstvo**, které se snažilo **zrovnoprávnit** postavení **Rusů i Moldavanů**. Etnické a jazykové složení Podněstří se výrazně liší od většiny zbytku Moldavska. Zvláště vysoký je podíl etnických Rusů a Ukrajinců, kteří tvoří většinu obyvatelstva. Mnoho Moldavanů mimo Podněstří stále hovoří rusky jako mateřským jazykem.

Násilí se náhle vystupňovalo v říjnu 1990, kdy Moldavská lidová fronta vyzvala dobrovolníky, aby vytvořili ozbrojené milice a zabránili referendu o autonomii v [Gagauzii](#). Tento další subregion Moldavska měl a má ještě vyšší podíl etnické ruské a ukrajinské menšiny.

V reakci na Moldavsko byly v Podněstří vytvořeny dobrovolnické milice. Již v dubnu 1990 moldavské nacionalistické davy napadly etnické ruské poslance parlamentu, zatímco moldavská policie odmítla zasáhnout a obnovit pořádek.

Ojedinelé potyčky přerostly ve **válku**, která začala **2. března 1992**, kdy začala koordinovaná vojenská akce mezi **Moldavskem a Podněstřím**. Boje se stupňovaly po celé jaro tohoto roku, dokud do konfliktu nevstoupila bývalá sovětská 14. gardová armáda. Tyto jednotky údajně zahájily palbu proti moldavským silám a zabily více než 700 osob.

Od té doby panuje s **Moldavskem** výsledné všudypřítomné **příměří**. Kišiněv má nad podněsterskými orgány jen malou kontrolu nebo vliv. Dohoda o příměří, podepsaná 21. července 1992, platí dodnes.

Podle dohody o příměří má na bezpečnostní opatření v [demilitarizované zóně](#) v **Podněstří** dohlížet [třístranná Smíšená kontrolní komise](#) (**Rusko, Moldavsko, Podněstří**).

V důsledku toho je **Podněstří neuznanou nezávislou prezidentskou republikou** s vlastní vládou, parlamentem, armádou, policií, poštovním systémem, měnou a registrací vozidel. Vytvořila si vlastní ústavu, vlajku, hymnu a státní znak. Většina obyvatel Podněstří má moldavské občanství, ale mnozí mají také ruské, rumunské nebo ukrajinské občanství.

Tento status quo, ačkoli je výhodný pro mír, **vynechal Rumuny**, kteří měli na Komisi jiný názor poté, co byli opět posláni zpět do historie.

Začíná nová válečná priorita.

Moldavsko, které má sotva pětitisícovou stálou armádu, se s touto podněsterskou realitou v posledních třiceti letech zatím smířilo. **Realitu** znovu posiluje **500 ruských mírových sil** umístěných zde ve vesnici **Kobasna**.

Na udržení míru se podílí také dalších **1000 ruských vojáků**, kteří strážejí největší **sklad zbraní ve východní Evropě a 22 000 tun munice**.

Ruská armáda má dostatek mužů a materiálu, aby zde odrazila počáteční fáze případného konfliktu. Nicméně **až válka u Oděsy skutečně začne, základna** umístěná v Kobanse v **Podněstří** bude jistě rychle potřebovat další **podporu**. Zde leží první důležitý konflikt.

Moldavsko nemá přístup k moři. Aby **Rusko** mohlo poskytnout podporu **Kobanse**, muselo by buď **přeletět** omezený a pravděpodobně bráněný vzdušný prostor, nebo poskytnout **pozemní** útok, který může otevřít vojenský koridor z **předmostí Černého moře do Podněstří**. To je asi třicet kilometrů ve vnitrozemí.

Rusko však nebude mít jinou možnost, protože **základna** je příliš **důležitá**, a navíc by se tím, že by se tato munice dostala do rukou Západu, změnila hra v tomto regionu.

Na severu Rusko od opuštění Kyjeva zatím zůstává věrné svým deklarovaným cílům, jimiž je osvobození Donbasu, Luhanska a Doněcka od nevybíravého teroru AFU a nacistického vlivu posledních sedmi let. Vytvořením nárazníkové zóny, kterou Rusko nadále rozšiřuje směrem na západ, roste každým dnem větší územní svoboda pro občany východní Ukrajiny. V tomto nárazníkovém pásmu se otevírá mnoho malých a relativně nezasazených měst a obchody a podniky se připravují na návrat k normálnímu provozu. Zdá se pravděpodobné, že jakmile bude toto nárazníkové pásmo dostatečné k tomu, aby zabránilo dělostřeleckému ostřelování velkých měst a obcí, Rusko již nebude pokračovat v postupu na další území. O případné severojižní demarkační linii napříč Ukrajinou lze nadále spekulovat, ale musí zohledňovat hranice řek Dněstr, Dněpr a Bug.

Je životně důležité si uvědomit, že rozšiřující se východní nárazníková zóna Ruska je pouze součástí vojenského závazku Ruska k **úplné blokadě pobřeží Ukrajiny**. Ta nemůže být dokončena, aniž by bylo nejprve dosaženo dvou dalších cílů. Zaprvé, Rusko dostane pod svou kontrolu zbývající jižní **pobřeží Oděské** oblasti přinejmenším po most u Zátoky. Za druhé: udržení vojenské kontroly **nad jižní frontovou** linií východ-západ podél **hranic Podněstří až po Rumunsko**.

Kišiněv, který je o 120 km jižněji, musí zůstat **neutrální**, protože nebude mít velký význam, ani opozici. Zatím se tak ale neděje. To je pro tuto nádhernou a málo známou zemi hroživou předzvěstí.

Pokud se to podaří, tyto poslední ruské cihly ve zdi zde účinně a strategicky zcela **uzamknou Ukrajinu** před přístupem k celému **Černému moři** a jakémukoli bodu na východ. S Oděsou pod kontrolou a Podněstřím jako novou jižní ruskou frontou **bude Ukrajina bez námořního přístavu** a zcela závislá na Rusku, pokud jde o veškerý

předválečný nebo poválečný **vývoz** na východ nebo **dovoz** na západ po silnici, vzduchem nebo po moři. Zejména vojenského charakteru.

Recipročně, ze stejných důvodů, nebude mít Ukrajina jinou možnost než bojovat zuby nehty za kontrolu stejného území. To samozřejmě za předpokladu, že AFU bude mít do té doby ještě dostatek zbývajících sil k boji nebo dostatek náhradních uniforem k ošacení mnoha přicházejících jednotek NATO.

Zprávy o **žoldácích NATO**, kteří již působí na Ukrajině, ukazují, že USA/NATO již v Podněstří jsou a připravují se na tento jistý příchod. **Kanada** údajně vyslala přes Moldavsko žoldáky, kteří vstupují na Ukrajinu přes dva hraniční přechody. Hraniční přechod v **Palance** je na stejné cestě **do Oděsy**, vzdálené pouhých 30 mil, ale nejdříve je nutné překročit Podněstří. Je pravděpodobné, že jsem se **setkal** se čtyřmi takovými žoldáky. Viděl jsem je a **mluvil** jsem s nimi. Jsou to velmi špatní **lháři**.

V hale svého hotelu v **Kišiněvě** potkávám „**humanitárního pracovníka**“ Davida. Upoutal mou pozornost tím, že má na sobě velký neoznačený celočerný denní batoh, žádné další zavazadlo, vojenské boty, vojenské kalhoty, vlasy vysoko a pevně utažené jako břitva a k dispozici pronajaté auto.

To má daleko k obrazu všech humanitárních pracovníků, které jsem v poslední době viděl. A auta z půjčovny, jak jsem zjistil, nemohou běžně překročit hranice na Ukrajině.

Kanaďan **David** mi vypráví svůj příběh o práci pro skupinu UNHRC „**Relief Canada**“, která sídlí na kanadském velvyslanectví zde v **Kišiněvě**. Volám na kanadské velvyslanectví. Jsem Kanaďan. Předstírám, že také pracuji pro tuto skupinu pomoci a potřebuji pomoc, abych se dostal na velvyslanectví, telefonní operátorka mě přepojí na čekajícího, aby se po několika minutách vrátila, zmatená a žádá mě, abych upřesnil, o jakou agenturu pomoci se jedná. O několik dalších minut později mi sděluje, že navzdory dotazu jejích kolegů **Relief Canada není zastoupena kanadským velvyslanectvím**.

Mám ve zvyku dělat každý den nějakou práci co nejbližší hotelové hale v každém hotelu, kde uvíznu. Často to přineslo mnoho ovoce, jak bylo ukázáno ve druhém a třetím díle tohoto seriálu. Následující den mluvím s **dalšími dvěma** podezřelými, zatímco se společně odbavují, a pak ještě jednou před odjezdem do Podněstří. Zajímavé je, že **všichni tři mají stejnou výstroj** a nabízený MO jako David. Zeptal jsem se jich. Stačí jeden den v hotelu a pak odjet do Oděsy pomáhat, říkají všichni.

Takže nastal čas podívat se na hranici v Palance přes Podněstří.

Moldavsko: Na západ do záhuby.

Moldavsko je převážně bohatá **zemědělská země** a já jsem si tuto zemi, její přátelské venkovské obyvatele a krásnou architekturu Kišiněva rychle zamiloval. Cestovní průvodci varují před chudobou a kriminalitou, ale zdá se, že to není nic jiného než propaganda, která má omezit turistický ruch a pomoci zahnat Moldavsko do náruče Západu. Na rozdíl od **Varšavy, Budapešti a Bukurešti** **nevidím** žádné známky krajní chudoby, narkomanů povalujících se ve vlastní špíně, odpadků na ulicích ani stárnoucí infrastruktury vlaků, silnic a mostů. Právě naopak. Všichni obyvatelé Kišiněva a jejich děti se oblékají pěkně a stylově. V Moldavsku je cítit upravenost, kterou v hlavních městech EU běžně nevidím. Lidé, se kterými se setkávám, mluví v angažmá se znalostí věci o své nedávno zvolené prezidentce a o tom, proč se zvýšila možnost války.

V podněsterských zemědělských oblastech jsou malé staleté vesničky skromné, ale bez poskvrny a život v nich plyne pomalým farmářským tempem. Lidé se oblékají tradičně a přátelsky snášejí mou

neznalost ruštiny, zatímco se věnují svým denním povinnostem.

Podněstří nemá definovanou hranici. Když jedu po silnici víceméně na sever přes neoficiální hlavní město **Tiraspol**, všimnu si před sebou podivné **krvavě červené vlajky** s jedním vodorovným pruhem Kellyho zelené barvy, která vlaje ve větru. Zajímavé je, že v **horním rohu má srp a kladivo**. Tento symbol byl dříve dávno odsunut do Sovětského svazu a dnes je **Podněstří jedinou** zbývající **zemí** na světě, **kteřá srp a kladivo** vyvěšuje. Přijel jsem.

Po cestě je prakticky na každém vyhlídkovém místě snadné pohlédnout daleko na sever přes zelené kilometry široké údolí řeky Dněstru a do lehkého oparu na vzdáleném břehu, který stejně pomalu stoupá směrem k Ukrajině a Oděse; řeka je nyní pouhým pramínkem svého někdejšího já a v popředí je zdánlivě bezvýznamná.

Moldavané, se kterými mluvím, **nechtějí** válku. Na rozdíl od Viktora **Orbána** z Maďarska, který před třemi týdny porazil svou kolektivní prezidentskou opozici podporovanou Západem a zároveň částečně těžil ze svého prohlášení, že **nedovolí pohyb NATO přes Maďarsko**, se při zkoumání prvních patnácti měsíců nově zvolené moldavské **prezidentky Maii Sanduové** zdá, že teror NATO brzy přejde z Moldavska na sever přes Dněstr.

Volby 2020 znamenaly politický posun **Moldavska** směrem **na západ**. **Maia Sanduová**, mladá módní kandidátka jenž podporuje EU, poskytla všechny obvyklé argumenty EU o zvýšení exportu, hospodářském růstu a slibovala rychlou prosperitu.

Igor Dodon zahájil svou kampaň 2. října 2020, ale jako úřadující prezident vedl nevýraznou kampaň. Navštívil sice přes dvě stě obcí a promluvil k přibližně 45 000 Moldavanů, ale kupodivu oznámil, že nebude [využívat billboardy](#) a že se nezúčastní žádných debat. **Dodon** byl považován za nejvíce **proruského** kandidáta na volebním lístku a prosazoval zákony, které by zachovaly **ruský jazyk**, zavedly povinné studium ruštiny ve školách, posílily strategické partnerství s Ruskem, zachovaly územní suverenitu Moldavska, posílily systém sociálního zabezpečení a podporovaly [křesťanské](#) a rodinné hodnoty.

Téhož dne **Sanduová** oficiálně zahájila kampaň, ale během ní pronesla pouze dva projevy: jeden v rumunštině a jeden v ruštině. Slíbila boj proti [korupci](#) a [chudobě](#), reformu [trestního soudnictví](#), snížení nezaměstnanosti, [zvýšení minimálního důchodu](#) a navázání užších vztahů s Evropskou unií. Sanduova kampaň obviňovala Dodona, že záměrně brzdí reformu [trestního soudnictví](#) a [špatně zvládá pandemii COVID-19](#). V roce 2006 se Sanduové podařilo získat podporu od ministerstva vnitra.

Podobně jako ve francouzských volbách, i zde se 1. listopadu do finále dostali **Dodon** a **Sanduová**. 15. listopadu ve druhém kole prezidentských voleb v Moldavsku zvítězila **Maia Sanduová** se ziskem 57 % hlasů. Volební účast 55 % byla nejvyšší od roku 2010. Průběh hlasování však ilustroval vnitropolitické roztržky. Sanduová se těšila podpoře mladých lidí a obyvatel velkých měst, stejně jako zahraniční diaspory (z níž pro ni hlasovalo 93 %), což naklonilo mísky vah v její prospěch. Dodon podle očekávání získal hlasy z venkovských oblastí a proruských regionů Podněstří a Gagauzie.

Bez ohledu na to **Sanduová** nedávno zahájila **západní politickou** salvu přesně směrem k Podněstří. **Moldavsko** 7. dubna přijalo **Kodex** audiovizuálních mediálních **služeb**, který stanoví **zákaz** vysílání pořadů a filmů vyrobených v zemích, které neratifikovaly Evropskou úmluvu o přeshraniční televizi. **To znamená Rusko**.

Dále byly 14. dubna schváleny dodatky ke kodexu přestupků, které zavádějí **pokuty** nebo nucené práce za používání atributů nebo symbolů „**vojenské agrese**„. Mezi ně patří

„barevné **vlajky** a **stuhy**, symboly, odznaky a další podobné znaky“. Jedná se o záludný odkaz na „**černooranžovou dvoubarevnou stuhu**“, nazývanou **Georgievská neboli Svatojiřská stuha**. To znamená **Podněstří**.

Tyto zákazy podle očekávání způsobily rozsáhlé **rozpory** mezi **Moldavskem, Podněstřím a Ruskem**. To by se rovnalo revizi historie, pokud jde o sovětské **filmy** o Velké vlastenecké válce a udělování a vystavování tolik ceněné **stuhy sv. Jiří**. Obojí je historickým a důležitým symbolem pro všechny, kdo každý **Den vítězství**, 9. květen a Velké vítězství nad těmi ostatními nacisty údajně minulé éry, **tuto památku uctívají**.

Moldavsko a Rusko mají dobrý důvod dobře si pamatovat předvolební **lež Sanduové** slibující zachování **práva** slavit 9. květen. Během Velké vlastenecké války zahynulo **650** tisíc obyvatel **Moldavska**. Z toho **400 tisíc** bojovalo v **Rudé armádě**. Na **250** tisíc moldavských **vojáků, důstojníků a partyzánů** bylo za svou odvahu vyznamenáno **sovětskými** medailemi, například černooranžovou, sv. Jiří.

Za vlády **Dodona** získávala v parlamentu oficiální podpora ruštiny v moldavských školách na síle, ale do dnešního dne **Sanduová** mnoho ruskojazyčných škol **zavřela** s odvoláním na nedostatek studentů. Je to samoučelné zdůvodnění, protože ve venkovských rozsáhlých zemědělských oblastech Podněstří mají velmi malé vesnice velmi málo obyvatel a málo školáků, a to už po mnoho generací.

To vše samozřejmě ovlivňuje parlamentní atmosféru rusko-moldavských vztahů.

Také v ekonomických vztazích postupuje **Sanduová rychle podle scénáře EU**. HDP Moldavska odpovídá pouhým 11,91 miliardám USD, přičemž **roční** rozpočet činí jen něco málo přes **3 miliardy USD**. [Minulý týden EK oznámila, že EU](#) poskytne operaci makrofinanční **pomoci** ve výši **150** milionů eur ve formě [půjček](#) a grantů. Uvedla to EK ve svém prohlášení.

Pomoc přispěje k posílení odolnosti Moldavska v současném geopolitickém kontextu a k pokrytí potřeb Moldavska v oblasti platební bilance, jak je uvedeno v programu MMF. Toto prohlášení je samozřejmě vyhlášením války Moldavsku jinými prostředky. Je také **potvrzením** toho, **že EK** je s dosavadním pokrokem **Sanduové spokojena**.

Obávám se o Moldavsko. Je to země, která by se mohla snadno vymanit z šílenství pokračující války NATO a pomoci ji zastavit. Ale jak je u falešně nacionalistických vůdců západních zemí obvyklé, **Moldavsko v rukou Sanduové je nyní stejně jako Polsko, Česká republika a Rumunsko k dispozici NATO a EU k drancování**. Moldavská prezidentka ponese výhradní vinu, pokud se tento pasivní region a klidný způsob agrárního života opět dočká války. Války, kterou nemůže bránit ani vést a pro kterou je neutralita jedinou mírovou možností.

Vzhledem k tomu, že moldavská politika je v **parlamentu** stejně rozdělena na **Rusko a Západ**, může to být nová moldavská občanská válka, s níž se Sanduová bude muset nejprve vypořádat, zatímco realita mnohem větší války na severu se denně plíží směrem k Moldavsku.

Jaký rozdíl dělá týden.

Když stojím na moldavsko-ukrajinské hranici v Palance, s překvapením zjišťuji, že hranici stále mohu překročit. Projíždím tedy první hraniční kontrolou. Vzhledem k mé neznalosti ruštiny vzápětí zjišťuji, že auta z půjčovny nemají ukrajinské pojištění, a bez většího incidentu jsem otočen zpět. Jako přenosný zaparkuji auto, popadnu batoh a jdu ke stejným strážcům, kteří mě teď dobře znají. Jsem odhodlaný dostat se do Oděsy. Je to tak blízko.

Tři kontroly občanského průkazu a pasu a další otázky místo prohlídky a jsem uvnitř, znovu kráčím na Ukrajinu. Zatímco sedím se svou výbavou na silnici hned za kontrolním stanovištěm a doufám, že mě v tuto odpolední hodinu někdo svezí, pečlivě zvažuji své dny v Kišiněvě. Vína, skvostná, levné restaurace odpovídající tomuto úkolu. Čisté ulice obklopující obrovské budovy s jemnou architekturou, které v mnoha zjevných vlivech vzdávají hold křesťanskému, ruskému, slovanskému i osmanskému. Krásné ženy. Panoramatické barvy jara a výhled z kišiněvských kopců na Černé moře a sever.

Přijel jsem sem do **Moldavska** kvůli svým nejtemnějším obavám, těm, které jsem si uvědomil během **čtyřiceti let putování po zemích světa** a vždy jsem byl svědkem postupných hrůz, jak to dokonale vyjádřil **Chalmers Johnson**, „**Bolestí impéria**„. Moje obžaloba těchto četných strastí je dlouhá a svědčí o ní mnoho mých prací. Ale představa, že Kišiněv půjde cestou Kyjeva do záhuby, je představa, která mi vyvolává mrazení v zádech a hněv v duši i v pěstí. Ne. Ne. Tentokrát ne!

Když jsem začínal tuto aktualizaci z Kišiněva, doufal jsem, že neuslyším dunění válečných bubnů na severu. Ale mé obavy se naplňují, když píšu tento článek.

Rusko si uvědomuje vojenskou realitu zkoumanou zde na jihu. Svědčí o tom jeho přímá akce, [kdy 16. dubna sestřelilo muniční letadlo NATO](#) poblíž Oděsy, [23. dubna pak zaútočilo na zásobovací a podpůrné sklady AFU](#) v Oděse a poté [zničilo část velmi důležitého mostu Zatoka](#) jižně od Oděsy, který vede přímo do Rumunska. Tyto proaktivní kroky silně naznačují, že Rusko si uvědomuje, jak obtížný úkol má před sebou jen několik dní, a již se na něj připravuje. Největším problémem AFU je otázka doplňování zásob, a pokud bude Rusko pokračovat současným tempem, může AFU doslova dojet benzín dříve, než se to podaří.

Pokud jde o ukrajinský **železniční** systém, který byl ještě před několika dny k dispozici NATO: [Rusko zlikvidovalo prakticky všechny ukrajinské rozvodny](#), čímž je učinilo nepoužitelnými, a vzhledem k tomu, že 1200/1500 lokomotiv je elektrických, i elektrické vedení. [Jak uvádí Jižní fronta](#), zůstalo pouze 300 diesellových lokomotiv, ale i tyto pohonné hmoty jsou pod neustálým útokem, stejně jako koleje. Tentýž článek poznamenal, že pokud by se NATO pokusilo dodat nové diesely, měly by špatnou šířku pro ukrajinské koleje.

Kdyby to bylo tak jednoduché, bylo by Moldavsko v bezpečí. Tak jednoduché to ale není.

Podobně jako v případě skrytých motivů Polska, které jsme ukázali ve druhé části, se nyní, jak uvádí [Jižní fronta ve vynikající analýze](#), [ukazuje historická touha Rumunska získat zpět Podněstří, které se připravuje na příkaz NATO zahájit válku](#) poté, co ubytovalo a vycvičilo přibližně **8 000 polských vojáků**.

Ve snaze zatáhnout Podněstří do konfliktu otrásl 26. dubna vysílacím střediskem v obci Majak dva výbuchy, tvrdí ministerstvo vnitra regionu. Uvádí se, že nikdo nebyl zraněn, ale dvě největší antény, které vysílaly ruské rozhlasové stanice, byly zneškodněny až k zemi.

Dne 25. dubna byla budova ministerstva státní bezpečnosti v hlavním městě regionu Tiraspolu ostřelována granátomety. Nebyly hlášeny žádné oběti.

Třetí útok zasáhl vojenskou jednotku u obce Parkany. Žádné podrobnosti o incidentu nebyly zveřejněny. Bez ohledu na to jsou **všechny tyto útoky nepříjemně blízko oněm 22 000 tunám ruské munice**.

Prezidentka **Sanduová** proto 26. dubna svolala mimořádné zasedání Rady bezpečnosti. Bylo rozhodnuto zavést v zemi na 15 dní „**červený**“ stupeň teroristického nebezpečí, který předpokládá

přijetí dodatečných bezpečnostních opatření. Ačkoli to vše byla pravděpodobně práce zevnitř, která měla Sanduové poskytnout důvody k dalšímu posunu na západ, okamžité rozhodnutí vyvolalo spekulace.

Jak vyhodnotila analýza Jižní fronty:

„Na jedné straně **ruská** útočná operace v **Oděse** ještě nezačala. Ozbrojené síly Ruské federace také zatím nezískaly žádné významné úspěchy v Nikolajevské oblasti. Na druhou stranu moldavská vláda **Sanduové** s aktivním vlivem **Rumunska** a **Polska** dává najevo, že je připravena uvažovat o **vojenském scénáři řešení podněsterské otázky**„.

Mnohé zdroje informovaly o přesunu velkých jednotek **polské armády do Rumunska** za účelem následných společných aktivit a možných vojenských cvičení na území Moldavska. **Rusko** tvrdí, že polské ozbrojené síly začaly na území **Rumunska** vytvářet **údernou** skupinu, která má překročit hranice s **Ukrajinou**. Celkový počet vojáků v tomto manévru se odhaduje až na 8 000 vojáků. Článek tvrdí, že spojené **polsko-rumunské** síly plánují vstoupit na moldavské území pod věrohodnou záminkou, jako je humanitární operace nebo oficiální žádost vlády.

Útoky z tohoto týdne příliš vhodně poskytly, západní loutce **Sanduové**, důvody pro tuto žádost jejím podporovatelům z NATO.

Pokud rumunské nebo **polské** jednotky vstoupí na **Ukrajinu** přes **Rumunsko**, nebo ještě hůře přes **Moldavsko**, bude to první nepopiratelný vstup člena NATO do této války, který bude ještě horší tím, že překročí území země, která není **členem NATO**, nebo, jak je zde podrobně uvedeno, **proruského sovětského držitele s obrovským skladem zbraní o hmotnosti 22 000 tun**.

A co je ještě důležitější, vzhledem ke zničení železničních zásobovacích tratí v uplynulých dvaasedmdesáti hodinách bude muset NATO přivést nová nasazení s využitím rumunských hranic. To má tu výhodu, že se tyto jednotky přiblíží na stovky kilometrů k východní frontě a zůstanou na území NATO, dokud nepřejedou na Ukrajinu.

Nebo Podněstří.

Pokud polské a rumunské jednotky **překročí Podněstří**, utrpí **tyto frakce NATO** jisté a masivní **ztráty** a jejich národní body původu budou nepopiratelné. **V tu chvíli budou dva členové NATO napadeni... Ruskem... a... a....**

O zbytek se postarají média.

U silnice se mnou sedí **Patrice** z MSF a povídá si se mnou, zatímco čeká na odvoz z Oděsy. Podle očekávání mi říká, že ulice **Oděsy už patří AFU**. Potvrzuje kontrolní stanoviště napříč centrem města. Rusů se nebojím. Bojím se však určitých frakcí AFU a jsem smůlou vyhledávače Google vzdálen od velmi důkladné kontroly. Z dalších dobrých důvodů, které se nerovnejí ničemu jinému než výmluvám, velmi neochotně otáčím „svou loď“ a vracím se do **Kišiněva**.

Ve chvíli, kdy končím čtvrtou část od Podněstří, kde jsem byl před několika dny, tohoto rozhodnutí do hloubi duše lituji. Nedalo se nic dělat. Musím se vrátit, ale dveře na hranicích se stále zavírají, pro mě, pro Rusko, pro Ukrajinu a ach, tak tragicky pro Moldavsko. A mír.

Pokud tato válka překročí Podněstří, bude nádherné město **Kišiněv** srovnáno se zemí

jako **Mariupol**. Jestli na této zemi existuje nějaké peklo, pak je to ten obraz hrůzy, který se mi až příliš často vynořuje v mysli jako pravděpodobná realita... noční můra.

Ten obraz Kišiněva pohlceného plameny západní války mi znovu hoří v hrůzách mysli, když mě srdce táhne za duši zpátky k Podněstří.

Věnováno: **Patricii A. Mahaffeyové.**

„Za každým dobrým člověkem....“

Autor: Brett R. Titley

ZDROJ: watchingromeburn.uk/news/transnistria-moldova-romania-world-war-three-scenario / topcz.net/ukrajina-rumunsko-moldavsko-vs-podnestri-scenar-treti-svetove-valky

Překlad: Admin Nekorektní topcz.net